

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7So/5/2016
Identifikačné číslo spisu: 6013200197
Dátum vydania rozhodnutia: 27.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6013200197.5

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci navrhovateľa: C., zastúpeného advokátkou: Mgr. et Mgr. Líviou Kostovou, zo Žiaru nad Hronom, Pod Donátom 5, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9. septembra 2015, č. k. 21Sd/74/2013-60, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 9. septembra 2015, č.k. 21Sd/74/2013-60 m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne zo dňa 18. decembra 2012, č. XXX XXX XXXX v spojení so zmenovým rozhodnutím z 29. júla 2015 číslo XXX XXX XXXX 0, potvrdzuje.

Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 9. septembra 2015, č. k. 21Sd/74/2013-60 zrušil rozhodnutie odporkyne zo dňa 18. decembra 2012, č. XXX XXX XXXX, v spojení so zmenovým rozhodnutím z 29. júla 2015, číslo XXX XXX XXXX X podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie. Odporkyni uložil povinnosť uhradiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 290,31 eur na účet jeho právnej zástupkyne do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutím z 18. decembra 2012, číslo XXX XXX XXXX, bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa o priznanie invalidného dôchodku podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) s odôvodnením, že v období pred vznikom invalidity nezískal potrebný počet rokov obdobia dôchodkového poistenia. Pred vznikom

invalidity, pred dňom 25. októbrom 2012, získal celkovo 4 861 dní (13 rokov a 116 dní) obdobia dôchodkového poistenia, presný rozpis je uvedený v priloženom osobnom liste dôchodkového poistenia, preto nespĺňa jednu z podmienok vzniku nároku na invalidný dôchodok.

Rozhodnutím z 29. júla 2014, číslo XXX XXX XXXX 0, bolo doplnené odôvodnenie rozhodnutie zo dňa 28. decembra 2012, č. XXX XXX XXXX, o citáciu ustanovení § 60 ods. 2 § 255 ods. 1 až 7 zákona o sociálnom poistení. Odporkyňa tiež poukázala na oznámenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-OSZ-VZ-38.425-6/2012 zo dňa 5. decembra 2012, ktorým bol navrhovateľovi priznaný výsluhový dôchodok od 1. júna 2004. Pre nárok a výšku výsluhového dôchodku bola zhodnotená doba služby od 1. júna 1987 do 1. novembra 1987, od 1. júla 1988 do 31. decembra 1999 v I. kategórii funkcií a doba od 1. januára 2000 do 31. mája 2004 v III. kategórii funkcií v počte 16 rokov a 128 dní. V zbierke zákonov č. 416/1991 Zb. bolo uverejnené Oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí o prijatí Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128). Ratifikácia dohovoru Československou socialistickou republikou bola zapísaná s tým, že Československá socialistická republika prijíma záväzky, len pokiaľ ide o časť III. Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach, týkajúca sa starobného dôchodku. Nakoľko invalidný dôchodok je uvedený v časti II. Dohovoru, do úvahy neprichádza ani aplikácia článku 33 ods. 2 uvedeného Dohovoru v časti VI. - Spoločné ustanovenia na invalidný dôchodok. Z tohto dôvodu nie je možné na nárok na invalidný dôchodok započítať dobu výkonu služby a hrubé zárobky za túto dobu.

Krajský súd pre nesprávne právne posúdenie veci rozhodnutia odporkyne na základe oprávneho prostriedku zrušil a vec jej vrátil na nové konanie. Z vykonaného dokazovania zistil, že navrhovateľ podal žiadosť o invalidný dôchodok dňa 25. októbra 2012. Za invalidného dôchodcu žiadal byť uznaný odo dňa podania žiadosti. Odporkyňa žiadosť o invalidný dôchodok zamietla rozhodnutím zo 18. decembra 2012z dôvodu, že aj keď navrhovateľ splnil medicínsku podmienku priznania invalidného dôchodku (t.j. viac ako 40% pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, nespĺnil podmienku potrebného počtu rokov dôchodkového poistenia u poistenca vo veku nad 45 rokov (§ 72 ods. 1 písm. f/ zákona o sociálnom poistení), keď pred vznikom invalidity, t.j. 25. októbrom 2012 získal oproti požadovaných 15 rokov iba 13 rokov a 116 dní obdobia dôchodkového poistenia a to vrátane dôb, ktoré sa za obdobie dôchodkového poistenia považujú. Rovnaký záver o zamietnutí žiadosti o invalidný dôchodok vplýva aj z následného rozhodnutia odporkyne zo dňa 29. júla 2014, č. XXX XXX XXXX 0.

Preskúmaním veci krajský súd zistil, že rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č.p.: SPC-38.425-2/5-2004 z 25. júna 2004 bol navrhovateľovi podľa § 38 a v súlade s ust. § 39, § 58 a § 60 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení priznaný výsluhový dôchodok od 1. júna 2004. Pre určenie sumy výsluhového dôchodku bola navrhovateľovi zhodnotená doba služobného pomeru celkom v rozsahu 16 rokov a 128 dní, a to obdobie výkonu základnej vojenskej služby od 1. júna do 11. novembra 1987 v I. kategórii funkcií, doba služobného pomeru v policajnom zbore od 1. júla 1988 do 31. decembra 1999 v I. kategórii funkcií a doba služobného pomeru v Policajnom zbore od 1. januára 2000 do 31. mája 2004 v III. kategórii funkcií.

Medzi účastníkmi konania bola spornou otázka, či obdobie dôchodkového poistenia, ktoré bolo navrhovateľovi zhodnotené pre účely priznania výsluhového dôchodku malo byť započítané do celkového obdobia jeho dôchodkového poistenia pre účely rozhodnutia o jeho žiadosti o priznanie invalidného dôchodku a to v súvislosti s výkladom ustanovenia § 60 ods. 2, § 255 zákona o sociálnom poistení, Dohovoru č. 128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach a Ústavou Slovenskej republiky.

Podľa názoru krajského súdu bolo v preskúmanej veci nesporné, že navrhovateľovi vznikol nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu, pretože získal obdobie výkonu služby policajta v zákonom vyžadovanom rozsahu. Nebol mu však priznaný v dôsledku jeho zhoršeného zdravotného stavu invalidný výsluhový dôchodok ani invalidný alebo čiastočný invalidný dôchodok. Odporkyňa preto pochybila, keď žiadosť o priznanie invalidného dôchodku zamietla len preto, že je poberateľom

výsluhového dôchodku, čím bola naplnená jedna zo zákonom upravených podmienok pre vylúčenie obdobia výkonu jeho služby policajta z celkovej doby dôchodkového poistenia, ktorú získal či už vo všeobecnom alebo osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia. Na základe nesprávneho výkladu aplikovaného ustanovenia § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení nesprávne právne posúdila nárok na invalidný dôchodok. Krajský súd preskúmané rozhodnutia zrušil a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP. Úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania spočívajúcich v odmene advokáta podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov spolu v sume 262,55 eur.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podala odporkyňa odvolanie dôvodiac tým, že sa s právnym názorom krajského súdu nestotožňuje. V dôvodoch odvolania poukázala na žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok z 25. októbra 2012. Za invalidného dôchodcu žiadal byť uznaný odo dňa podania žiadosti. Ku dňu vzniku invalidity, t.j. k 25. októbru 2012 dosiahol vek 46 rokov, preto splnenie zákonom stanovenej podmienky získania potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia na nárok na invalidný dôchodok je podmienené získaním 15 rokov dôchodkového poistenia pred vznikom invalidity. Ku dňu vzniku invalidity získal 13 rokov a 116 dní obdobia dôchodkového poistenia, čím nesplnil podmienku potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok. Odporkyňa v ďalšom poukázala na rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 25. júna 2004 o priznaní výsluhového dôchodku navrhovateľovi od 1. júna 2004. Dobu služby pre nárok na invalidný dôchodok zhodnotiť nemohla. Podľa názoru odporkyne, aby nehodnotila dobu služby pre nárok na invalidný dôchodok je potrebné, aby bola splnená len jedna z podmienok uvedených v § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení a nie všetky podmienky súčasne z dôvodu, že situácia, kedy by príslušník silového rezortu získal dobu služby v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a bol mu priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu nie je možná. Ustanovenie § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení je potrebné vkladať tak, že predpokladom vylúčenia obdobia výkonu služby policajta z obdobia dôchodkového poistenia je, že ho policajt získal v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu alebo mu bol priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok. Keďže doba základnej vojenskej služby od 1. júna 1987 do 1. novembra 1987 a doba služobného pomeru v policajnom zbore od 1. júla 1988 do 31. mája 2004 boli hodnotené už pre priznanie výsluhového dôchodku, nemohla byť tá istá doba poistenia zohľadnená aj pre vznik nároku na invalidný dôchodok. Nakoľko invalidný dôchodok je uvedený v II. časti Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach, do úvahy neprichádza ani aplikácia článku 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 v časti VI. - Spoločné ustanovenia na invalidný dôchodok. Vtedajšia Československá socialistická republika sa v roku 1991 zaviazala prijímať záväzky len pokiaľ ide o časť III. Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach, týkajúcu sa starobného dôchodku. Rovnaký právny názor vyslovil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky napríklad v rozsahu sp. zn. 1So/17/2014 z 24. februára 2015. Odporkyňa navrhla rozsudok krajského súdu zmeniť a rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X z 18. decembra 2012 v spojení so zmenovým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X z 29. júla 2014 ako vecne správne potvrdiť s tým, že odporkyňa nie je povinná nahradiť trovy konania vo výške 290,31 eur.

III.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu trval na správnosti rozsudku krajského súdu a navrhol ho odvolacím súdom potvrdiť.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 491, § 492 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP a § 491 SSP) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne je dôvodné.

Podľa § 491 ods. 1, 2 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

Podľa § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Účelom súdneho konania o opravnom prostriedku je preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia správneho orgánu z hľadiska možného porušenia subjektívnych práv navrhovateľa. Z tohto dôvodu je nepochybné, že pri rozhodovaní o opravnom prostriedku je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v dobe vydania napadnutého rozhodnutia.

Predmetom konania na súde prvého stupňa bolo preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporkyne podľa Tretej hlavy Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku vo veci zamietnutia žiadosti navrhovateľa o invalidný dôchodok z dôvodu, že nezískal potrebný počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok podľa ustanovenia § 72 ods. 1 písm. g/ zákona o sociálnom poistení.

Podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení nárok na invalidný dôchodok vzniká, ak sa poistenec stal invalidným, získal potrebný počet rokov obdobia dôchodkového poistenia podľa § 72 zákona o sociálnom poistení a ku dňu vzniku invalidity nespĺnil podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 60 ods. 2 zákon o sociálnom poistení obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta a profesionálneho vojaka, ak toto obdobie policajt a profesionálny vojak nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2013, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsah zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Zo spisov vyplynulo, že navrhovateľ podal dňa 25. októbra 2012 na krajský súd opravný prostriedok

proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o invalidný dôchodok č. XXX XXX XXXX zo dňa 18. decembra 2012 pre nespĺnenie podmienky potrebnej doby dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok poistenca vo veku nad 45 rokov (najmenej 15 rokov v období pred vznikom invalidity). Navrhovateľ namietal nezapočítanie doby dôchodkového poistenia v Policajnom zbore od 1. júla 1988 do 31. mája 2004, čo predstavuje 15 rokov a 336 dní. Krajský súd po vykonanom dokazovaní opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie v znení rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X z 29. júla 2014 pre nesprávne právne posúdenie veci § 250j ods. 2 písm. a/ OSP zrušil a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania rozhodol tak, že odporkyňu zaviazal nahradiť navrhovateľovi k rukám jeho právnej zástupkyne trovy konania vo výške 290,31 eur.

Proti rozsudku krajského súdu podala odporkyňa odvolanie. Zhodne ako v odôvodnení preskúmaných rozhodnutí zdôraznila nespĺnenie podmienky získania potrebnej doby dôchodkového poistenia navrhovateľom pre vznik nároku na invalidný dôchodok. Ku dňu vzniku invalidity, t.j. k 25. októbru 2012 navrhovateľ dosiahol vek 46 rokov, preto splnenie zákonom stanovenej podmienky získania potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia na nárok na invalidný dôchodok je podmienené získaním najmenej 15 rokov dôchodkového poistenia. Ku dňu vzniku invalidity získal 13 rokov a 116 dní obdobia dôchodkového poistenia.

Odvolacie konanie na odvolacom súde bolo vedené pod sp. značkou 7So/5/2016. Najvyšší súd SR uznesením sp. zn.7So/5/2016.dňa konanie prerušil do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní o návrhu o súlade ustanovenia § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení s článkom 39 ods. 1 a článkom 55 ods. 1 Ústavy SR.

V inej veci vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 9So/138/2014 týkajúcej sa danej problematiky, t.j. potrebnej doby dôchodkového poistenia pre vznik nároku na invalidný dôchodok najvyšší súd dňa 29. novembra 2016 podal na Ústavný súd SR návrh na začatie konania o súlade ustanovení § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení s článkom 39 ods. 1 a článkom 55 ods. 1 Ústavy SR.

Ústavný súd SR nálezom sp. zn. PL.ÚS 16/2017-52 dňa 13. februára 2019 návrhu Najvyššieho súdu SR nevyhovel. V bode 30 nálezu uviedol: „...Možnosť vzniku nároku na invalidný dôchodok zo systému „všeobecného sociálneho poistenia osobám, ktoré boli účastníkmi systému sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov, môže fakticky/reálne nastať až po tom, ako policajt alebo vojak ukončil svoj služobný pomer, bol mu priznaný výsluhový dôchodok a rozhodol sa ďalej pracovať ako zamestnanec participujúc obligatorne na sociálnom poistení podľa zákona o sociálnom poistení.

Z dôvodu, že ide o osoby začlenené do samostatného systému sociálneho zabezpečenia - rešpektujúc osobitnú náročnosť ich práce a verejný záujem na zabezpečení výkonu týchto služieb - ktoré sa po skončení ich služobného pomeru zamestnali v rámci iných pracovnoprávných vzťahov zakladajúcich ich účasť na sociálnom poistení, kde však platia iné pravidlá, môže sa im tieto iné pravidlá zdať, vzhľadom na čas, kedy do týchto vzťahov vstúpili, prísne. Zdanie prísnoti môže u nich evokovať aj zdanie protiústavnosti. Z bodu 31 ďalej vyplýva: Podľa názoru ústavného súdu by ale riešenie, ktoré by v rámci sociálneho poistenia bez ďalšieho favorizovalo určitú skupinu subjektov z iného systému sociálneho zabezpečenia - odpustiť alebo znížiť bez ďalšieho všeobecne ustanovenú potrebnú dobu účasti na sociálnom poistení pre vznik nároku na invalidný dôchodok - by bolo vo vzťahu k ostatným účastníkom systému sociálneho poistenia nesystémové a nespravodlivé. Ak by malo ísť o „zmäkčenie“ podmienok pre vznik nároku na invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení, teda o „zvýhodnenie“ osôb poberajúcich výsluhový dôchodok bez toho, aby sa toto „zmäkčenie“ eliminovalo iným riešením, prípadne participáciou štátu, potom by vyvstala aj otázka ústavnosti takéhoto riešenia.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že navrhovateľovi bol od 1. júna 2004 priznaný výsluhový dôchodok

podľa zákona č. 328/2002 Z.z. Pre nárok na výsluhový dôchodok mu bola započítaná doba služby od 1. júna 1987 do 1. novembra 1987, od 1. júla 1988 do 31. decembra 1999 v I. kategórii funkcií a doba od 1. januára 2000 do 31. mája 2004 v III. pracovnej kategórii v počte 16 rokov a 128 dní.

Žiadosťou spísanou dňa 25. októbra 2012 navrhovateľ požiadal Sociálnu poisťovňu o priznanie invalidného dôchodku, ktorý žiadal priznať od 25. októbra 2012. Vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia získal 4 roky a 185 dní obdobia dôchodkového poistenia:

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žiadosťou spísanou dňa 25. októbra 2012 navrhovateľ požiadal Sociálnu poisťovňu o priznanie invalidného dôchodku, ktorý žiadal priznať od 25. októbra 2012.

Podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Zvolen zo dňa 25. októbra 2012, ktorý bol vypracovaný na základe podanej žiadosti o invalidný dôchodok, je navrhovateľ invalidný od 25. októbra 2012 podľa ustanovenia § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 75% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Účelom súdneho preskúmania rozhodnutí správnych orgánov, medzi ktoré patrí okrem iného aj odporkyňa, Sociálna poisťovňa, ústredie v Bratislave, je ochrana subjektívnych práv fyzických a právnických osôb pred nezákonnými rozhodnutiami správnych orgánov. Ak konanie o opravnom prostriedku je konanie vybudované na dispozičnom princípe. Súd je viazaný aj uvedeným rozsahom, tak aj dôvodom, v ktorých vidí navrhovateľ nezákonnosť správneho rozhodnutia.

Podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128), ak má alebo ak by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto Dohovore a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, môžu sa dávky podľa tohto Dohovoru krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.

Na určenie nároku na invalidný dôchodok nie je možné započítať dobu výkonu služby, pretože vtedajšia Československá socialistická republika sa v roku 1991 zaviazala prijímať záväzky len pokiaľ ide o časť III. Dohovoru č. 128 týkajúcu sa starobného dôchodku. Pretože invalidný dôchodok je uvedený v II. časti Dohovoru č. 128, do úvahy neprichádza ani aplikácia článku 33 ods. 2 uvedeného Dohovoru v časti VI - Spoločné ustanovenia na invalidný dôchodok.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 3 OSP a § 492 ods. 1, 2 SSP a napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutia odporkyne zo dňa 7. novembra 2014, č. XXX XXX XXXX 0, v spojení so zmenovým rozhodnutím z 13. januára 2015, číslo XXX XXX XXXX 0, ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá OSP v spojení s ust. § 250l ods. 2 a s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 224 ods. 1 OSP a § 492 ods. 1, 2 SSP. Navrhovateľovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok .